

Publicista, politický analytik Chmelár: Namiesto europeizácie Ukrajiny sme svedkami ukrajinizácie Európy

- CZ24 News | 15. prosince 2022

Ukrajina nevyhráva. A tí, ktorí vám to tvrdia z obrazoviek, nehanebne klamú až sa tak práši. Ukrajina krváca a nikto jej nie je ochotný pomôcť. Pomôcť nie naďalej rozbíjať ich vlasť, ale zastaviť krviprelievanie, píše vo svojom článku publicista, politický analytik a vysokoškolský pedagóg Eduard Chmelár.

Kým situácia na Ukrajine sa čoraz viac komplikuje, naša vláda akoby žila v paralelnom vesmíre. Zatiaľ čo minister zahraničných vecí Rastislav Káčer nielen fanaticky, ale predovšetkým mimoriadne hlúpo vyhlasuje, že *„Ukrajine budeme pomáhať, až kým Rusko nepochopí, že prehralo“*, Fantozzi slovenskej diplomacie, štátny tajomník MZV SR Andrej Stančík, vychvaľuje Jaroslava Naďa do nebies, aké nám robí skvelé meno. Toho Naďa, ktorý sa deň pre hlasovaním o vyslovení nedôvery vláde neštítal odklepnúť ďalší netransparentný zbrojársky obchod v objeme 1,7 miliardy eur... **Žiaľ, toto nie je najhoršia správa.**

Ukrajina nevyhráva. A tí, ktorí vám to tvrdia z obrazoviek, nehanebne klamú až sa tak práši. Ukrajina krváca a nikto jej nie je ochotný pomôcť. Pomôcť nie naďalej rozbíjať ich vlasť, ale zastaviť krviprelievanie. Už som vás upozornil, že z našich médií sa nedozviete pravdu, lebo správy sú neuveriteľne cenzurované, skresľované a neraz vyslovene lživé. No aj keď si prácne nevyhľadáate nezávislé zdroje a neporovnávate ich, aj tak môžete vypozerovať extrémny rozpor v jednotlivých vyhláseniach.

Na jednej strane sme už mesiace ubezpečovaní, že Rusom dochádza munícia a túto vojnu čoskoro prehrajú. A potom (často v ten istý deň) príde varovanie od šéfa ukrajinskej diplomacie Kulebu, že Rusko chystá na zimu obrovskú ofenzívu. To naši „stratégovia“ ju predpovedali na jar a podľa ich prognóz vlastne tí neschopní Rusi ostreľujú Ukrajinu muníciou, ktorú mali vyrobiť až v januári.

Nehovoriac o každodenných vystúpeniach Volodymyra Zelenského, v ktorých si protirečí už nielen v každej ďalšej správe, ale už aj v tej istej. Keby u nás fungovala kvalitná žurnalistika, už dávno by niekto urobil podrobný rozbor jeho výrokov (priznám sa, že sa mi do toho nechce, lebo mám veľa inej práce, ale ak to nikto neurobí, budem sa do tej analýzy musieť pustiť ja).

Ale udalosti nemajú len takéto komický podtón. To, čo sa odohráva na Ukrajine, je jedna obrovská tragédia a jediný štát, ktorý sa systematicky usiluje o mier, je Vatikán, ktorý sa dnes ponúkol ako sprostredkovateľ mierových rozhovorov medzi Moskvou a Kyjevom. Nech vás nemýli, že Putin diplomatické riešenie odmietol dovtedy, kým Ukrajina neuzná „nové územné skutočnosti“. Oni hrajú už dlhšiu dobu takýmto spôsobom diplomatický pingpong. Keď sa cítili byť na koni Ukrajinci, odmietal mierové rokovania Zelenskyj. Teraz žobre o mier, lebo Rusko ich drví. A takto to pôjde dovtedy, kým medzinárodné spoločenstvo (predovšetkým zainteresované veľmoci) nevyvinie seriózne diplomatický tlak na ukončenie vojny. Spojené štáty by ju mohli zastaviť jediným telefonátom. Ale nechcú to urobiť, až nechutne falošne sa vykrúcajú.

Čo sa týka najnovšieho vyhlásenia Kremľa, tam treba jednoznačne povedať a trikrát podčiarknuť, že ten, kto predlžuje konflikt, nesie vinu za jeho ďalší vývoj. Mier rozhodne neprinesie ani rozparcelovanie Ukrajiny, ani okupácia (dokonca aj v oblastiach ako Záporožie, v ktorých žije väčšina Ukrajincov), ani predkladanie nových a nových požiadaviek.

Kľúčom k mieru je funkčná autonómia pre Donbas a medzinárodnoprávne garantované bezpečnostné záruky pre všetkých tak, ako ich definujú a požadujú základné dokumenty OBSE.

A všetkým fanatickým prívržencom či už Kremľa alebo Bieleho domu pripomínam, že toto nie je počítačová hra, ani futbalový zápas, v ktorom je priestor pre vaše fandenie. Toto je šialene riskantný súboj Západu s Východom pripomínajúci ruskú ruletu, ktorý treba ihneď zastaviť.

Žiaľ, budovaniu dôvery nepridáva škandál, ktorý sa rozhorel pred niekoľkými dňami a ktorý naše médiá nehanebne obišli. **Bývalá kancelárka Angela Merkelová v rozhovore pre týždenník Der Spiegel priznala, že Minské dohody vznikli iba preto, aby Ukrajina získala čas na vyzbrojenie sa. Ešte jasnejšie to zopakovala v rozhovore pre ďalší nemecký týždenník Die Zeit, v ktorom argumentovala, že cieľom nikdy nebolo dať vzbúreným východným regiónom autonómiu, ale získať prostredníctvom tohto prímeria čas na vojenské posilnenie Ukrajiny.**

Putin v reakcii na tieto slová neskrýval sklamanie a šok. Minské dohody boli totiž oficiálne plánom na dosiahnutie mieru. Ukrajinský prezident Zelenskyj už vtedy vyhlásil, že túto zmluvu nebude plniť a

Nemecko a Francúzsko ako garanti a sprostredkovatelia celého procesu na Kyjev v tomto smere nijako netlačili. V dôsledku toho Vladimir Putin nariadil 24. februára nešťastný vpád ruských vojsk na suverénne územie Ukrajiny. **Dôsledky Merkelovej priznania môžu byť fatálne. Znamená to, že Moskva bude ešte menej dôverovať zámerom západných veľmocí, keď vidí, že sú pripravené kedykoľvek ju oklamať. Minské dohody boli serióznym, racionálnym a reálnym plánom, ako ukončiť občiansku vojnu v Donecku a Luhansku. Lenže dnes vidíme, že štáty NATO takéto zámer nemali.** A Putin získal ďalší argument, že jeho rozpútanie vojny bolo opodstatnené.

Je mi naozaj nevoľno z toho, ako málo vôle k mieru cítiť u vlád západných štátov. Čo sú to za sprosté reči, keď najfanatickejší minister zahraničných vecí akého sme kedy mali ziape, že kto odmieta posielanie zbraní na Ukrajinu, si neváži demokraciu? Pápež František si neváži demokraciu? Mal mu to povedať do očí pred pár dňami vo Vatikáne, hrdina! Odmietnime tento demagogický, zlomyselný a absurdne lživý naratív: ten, kto chce rokovania, nie je za Putina, ale za mier. Ako to, že musím šéfovi DIPLOMACIE vysvetľovať, že rokovať neznamená kapitulovať, ale dokázať, že nám naozaj ide o záchranu životov ukrajinského ľudu, o jeho slobodu, a teda o samotnú existenciu Ukrajiny.

Rokovať znamená pokúsiť sa zastaviť krviprelievanie a jasne vymedziť, čo je neželané, čo je neprípustné a čo je neospravedliteľné. Napríklad nechať ľudí zamrznúť je zločin proti ľudskosti. Budeme sa na to len tak nečinne pozeráť a odmietať hovoriť o ukončení konfliktu, v ktorom už zahynulo štvrtá milióna ľudí? Ak to Rastislav Káčer nechce alebo nevie robiť, nech okamžite odstúpi z postu ministra zahraničných vecí, lebo na jeho čele nepotrebujeme amerického agenta, ktorý si svoj rezort mýli s prietokovým ohrievačom príkazov z Bieleho domu a Pentagonu, ale naozajstného diplomata presadzujúceho štátne záujmy Slovenskej republiky a mierové spolužitie národov.

V neposlednom rade by nás malo znepokojsovať, ako blahosklonne prepáčime ukrajinskému režimu to, čo by sme neodpustili žiadnemu inému štátu, nieto tomu, ktorý sa uchádza o členstvo v EÚ. Rád by som opätovne pripomenul, že na tejto ceste neurobil Kyjev ešte ani krok. Nevidíme žiadnu implementáciu legislatívy (*pričom výhovorka „je vojna“ neobstojí, lebo poslanci nie sú na fronte*).

Nevidíme žiadne presadzovanie zákonov proti korupcii, mafii a celkovej oligarchizácii spoločnosti. Naopak, Zelenského junta zakázala opozičné strany, zakázala opozičné médiá, útočí na menšiny, potláča náboženskú slobodu. Najnovšie schválil ukrajinský parlament nedemokratický mediálny zákon, ktorý umožňuje zablokovať médiá na 30 dní bez súdneho príkazu.

Ukrajinské bezpečnostné zložky už dlhší čas podnikajú po celej krajine razie v chrámoch a kláštoroch pravoslávnej cirkvi, ktorá je podriadená moskovskému patriarchátu. Niečo podobné sa dialo v kláštoroch u nás v päťdesiatych rokoch.

A čo by nás malo zaujímať najviac, Najvyšší súd Ukrajiny minulý týždeň definitívne rozhodol, že znaky divízie Waffen-SS Galicia nie sú nacistické symboly.

Pripomínam, že práve táto divízia potláčala Slovenské národné povstanie a zanechala na Slovensku desiatky masových hrobov a tisíce zavraždených ľudí.

Toto nám je ľahostajné?! Očakával by som zo strany slovenskej vlády minimálne diplomatickú nótu alebo protest, veď ide o zneuctenie obetí najslávnejšieho a najhrdinskejšieho činu našich dejín.

Toto nie je vojna diktatúry proti demokracii, ale konflikt dvoch autokratických štátov. Postavili sme sa na stranu jedného z nich, nasľubovali mu hory-doly, ale nič od neho nežiadame. **A zatiaľ nedochádza k europeizácii Ukrajiny, ale k ukrajinizácii Európy.**

Nereagujeme na to, že Ukrajina sa svojím politickým i právnym systémom vzdáľuje normám EÚ, prehliadame rastúcu rehabilitáciu nacistických tradícií a neznepokojilo nás ani nedávne vyhlásenie Volodymyra Zelenského, že „až do nášho víťazstva určite budem prezidentom“. Čo to znamená?

Prezidentské voľby na Ukrajine majú byť v roku 2024. Môže to teda znamenať len dve veci: buď Kyjev plánuje dovtedy vojnu ukončiť alebo chce prezidentské voľby zrušiť. Preto by sme sa už mali konečne spamätať, aby sme si slepou podporou všetkého ukrajinského nevypestovali monštrum, ktoré nás v konečnom dôsledku môže zničiť oveľa rýchlejšie ako viac či menej oprávnené obavy z Ruska.

ZDROJ: FB Eduard Chmelár